

**S vánočním časem**

Artist: Radůza

Time Signature:  $\frac{3}{4}$

Tónina G dur:  
123 123 123 123 123 123 123 12

Svět skočil do peřin a tak jak byl, neumyt a bos  
a ven mu čouhá jen ten neumytý nos.  
Bůh roztrh duchny a fouknul do pe ří  
a to nám leží teď rovnou u dve ří.

Franta smolí dopis a má ho samou kaňku,  
chce ho dnes za okno Ježíškovi dát  
a potom vyběhne za dům na strážku,  
než máma zavolá, bude sáňkovat.

S vánočním časem dětské oči máme  
a vracíme se zase domů k tátovi a mámě,  
v čase vánočních koled zas budeš na klimpr hrát,  
zas praštíš sebou o led a ještě budeš rád.

V domě cukroví voní, co peče máma,  
Andulka uštipuje těsto potají,  
celý život ta vůně bude s náma,  
i to, co ty dvě si špitají.

A potom když ke stolu si sednem,  
když děda vyřezal poslední ovci v kolibě,  
od hvězdy betlémské světlo jako ve dne,  
vezmem se za ruce v tiché modlitbě.

Jenom jednou jsi dítě a pak zas až v dětech svých  
uvěříš, že bůh uvidí tě, jak tě dojal první snih,  
jak při zpěvu koled odpustils všechno všem,  
jak praštíš sebou o led, abys nezapomněl, jak tvrdá je zem.

Den končí, ale všichni jsou vzhůru,  
sníh křupe, jak jdou na půlnoční.  
“Hej mistře” když táta zpívá z kůru,  
máma se po něm vždycky otočí.

Noc už chýlí se k ránu,  
ještě je slyšet vyprávění babičky,  
její hlas zacelí každou ránu,  
vykouzlí krásný sen dětem pod víčky.

Jenom jednou jsi dítě ...  
S vánočním časem ...

Tónina C dur:  
123 123 123 123 123 123 123 12

Svět skočil do peřin a tak jak byl, neumyt a bos  
a ven mu čouhá jen ten neumytý nos.  
Bůh roztrh duchny a fouknul do pe ří  
a to nám leží teď rovnou u dve ří.

Franta smolí dopis a má ho samou kaňku,  
chce ho dnes za okno Ježíškovi dát  
a potom vyběhne za dům na strážku,  
než máma zavolá, bude sáňkovat.

S vánočním časem dětské oči máme  
a vracíme se zase domů k tátovi a mámě,  
v čase vánočních koled zas budeš na klimpr hrát,  
zas praštíš sebou o led a ještě budeš rád.

V domě cukroví voní, co peče máma,  
Andulka uštipuje těsto potají,  
celý život ta vůně bude s náma,  
i to, co ty dvě si špitají.

A potom když ke stolu si sednem,  
když děda vyřezal poslední ovci v kolibě,  
od hvězdy betlémské světlo jako ve dne,  
vezmem se za ruce v tiché modlitbě.

Jenom jednou jsi dítě a pak zas až v dětech svých  
uvěříš, že bůh uvidí tě, jak tě dojal první snih,  
jak při zpěvu koled odpustils všechno všem,  
jak praštíš sebou o led, abys nezapomněl, jak tvrdá je zem.

Den končí, ale všichni jsou vzhůru,  
sníh křupe, jak jdou na půlnoční.  
“Hej mistře” když táta zpívá z kůru,  
máma se po něm vždycky otočí.

Noc už chýlí se k ránu,  
ještě je slyšet vyprávění babičky,  
její hlas zacelí každou ránu,  
vykouzlí krásný sen dětem pod víčky.

Jenom jednou jsi dítě ...  
S vánočním časem ...